

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v právnej veci žalobkyne **Ing. D. bytom K.,** zastúpená JUDr. P., advokátom, advokátska kancelária B., proti žalovanému **Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Rožňave,,** o návrhu žalobkyne na preskúmanie rozhodnutia žalovaného sp. zn. DD/2007/021459 zo dňa 12.3.2007, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/43/2007-45 zo dňa 24. októbra 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24. októbra 2007 č. k. 7S/43/2007-45 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol odvolanie žalobkyne, podané proti rozhodnutiu vedúcej služobného úradu ÚPSVaR v Rožňave sp. zn. DD/2007/005330-OSÚ zo dňa 19.1.2007 o skončení štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním a rozhodnutie potvrdil s poukazom na ustanovenie § 138 ods. 6 zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákona č. 312/2001 Z. z.“).

V odôvodnení uviedol, že neobstojí názor žalobkyne, pokiaľ ide o vykonávanie právnych úkonov s ohľadom na ustanovenie § 27 a nasl.

zákona o štátnej službe, pretože nešlo v danom prípade o odvolanie iba predstaveného podľa ustanovenia § 9 zákona č. 312/2001 Z. z., ale o odvolanie žalobkyne z funkcie odborný radca – predstavená, riaditeľka Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a vedúca služobného úradu v Rožňave, odboru štátnej služby 1.01 Riadenie štátnej služby, do ktorej bola vymenovaná dňom 1.6.2004 a ktorá je len jednou takou funkciou na tomto úrade, a preto nemohla byť po odvolaní zaradená do funkcie, do ktorej bol zaradený iný pracovník štátnej služby. Ďalej uviedol, že podľa ustanovenia § 138 ods. 1 zákona č. 312/2001 Z. z., odvolacím orgánom je vedúci úradu, ktorý rozhoduje na základe stanoviska poradnej odvolacej komisie, preto nie je aplikovateľné ustanovenie § 5 ods. 7 písm. d/ a c/ zákona č. 453/2003 Z. z.. Vzhľadom k uvedenému súd žalobu zamietol ako neodôvodnenú podľa ustanovenia § 250j ods. 1 OSP.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala žalobkyňa odvolanie. Namietala, že prvostupňový súd nesprávne právne posúdil vec, nevykonala ďalšie navrhované dôkazy a neúplne zistil skutkový stav veci. Poukázala na ustanovenia § 9 ods. 1 až 3, 27, 28 ods. 1, 2, 31 ods. 2, 3, 4, 40 ods. 2 a § 125 zákona č. 312/2001 Z. z.. Uviedla, že žalovaný jej síce písomne ponúkol voľné štátnozamestnanecké miesto, ale v inom odbore štátnej služby, pričom v odbore riadenia bola funkcia samostatný radca ku dňu 10.1.2007 voľná. Vzhľadom na uvedené žalobkyňa ústnym prejavom ponúkané miesto neprijala. Žalovaný jej nedal žiaden ďalší priestor na inú možnosť prijať funkciu v stálej štátnej službe a právne úkony neboli vykonané v písomnej forme. Ďalej poukázala na to, že žalovaný nevykonala žiadne úkony na začatie konania o zmene štátnozamestnaneckého pomeru, teda postupoval v rozpore s príslušnými ustanoveniami zákona č. 312/2001 Z. z. a v rozpore s ustanoveniami § 32 a 37, 47 ods. 1, 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok). Tvrdila, že nebola odvolaná z funkcie vedúcej služobného úradu. Zdôraznila, že podľa ustanovenia § 167g ods. 2 zákona č. 312/2001 Z. z. u štátneho zamestnanca, ktorý bol do 31. decembra 2006 vymenovaný do funkcie štatutárneho orgánu v služobnom úrade podľa osobitného predpisu a súčasne do funkcie vedúceho v tomto služobnom úrade, sa postupuje podľa predpisov platných do 31. decembra 2006. Z uvedeného potom vyplýva povinnosť žalovaného postupovať aj pri odvolávaní štátnozamestnaneckého pomeru s ňou t. j. so žalobkyňou podľa predpisov platných do 31.12.2006, v tejto súvislosti poukázala na skutočnosť, že zákon č. 312/2001 Z. z. v znení platnom do 31.12.2006 nepoznal odvolanie štátneho zamestnanca v stálej štátnej službe vládou. Napokon uviedla, že zákon č. 312/2001 Z. z. neustanovuje, že odvolacím orgánom je vedúci toho istého úradu, ktorý prvostupňové rozhodnutie vydal a teda je zrejme, že v zmysle správneho poriadku v predmetnej veci nemôže o odvolaní rozhodovať vedúci služobného úradu, Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Rožňave, ktorý sám ako prvostupňový orgán rozhodnutie vydal, ale vedúci služobného úradu Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave. V tomto prípade podľa jej názoru bola postupom žalovaného jednoznačne porušená zásada dvojinštančnosti správneho konania, kde na preskúmanie rozhodnutia je povolaný zásadne orgán druhého – vyššieho – stupňa. Žiadala preto, aby

odvolací súd rozsudok krajského súdu v časti, v ktorej zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného a v časti, v ktorej nepriznal žalobkyni náhradu trov konania, zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 OSP na pojednávaní podľa § 214 ods. 1 OSP a rozhodol podľa § 219 OSP tak, že napadnutý rozsudok v napadnutej časti potvrdil, pretože dospel k záveru, že je vecne správny.

Podľa § 5 ods. 5 zákona č. 453/2003 Z. z. o štátnej správe v oblasti sociálnych vecí, rodiny a služieb zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 453/2003 Z. z.“) úrad riadi a za jeho činnosť zodpovedá riaditeľ, ktorého vymenúva a odvoláva Vláda Slovenskej republiky na návrh ministra práce, sociálnych vecí a rodiny.

Podľa § 4 ods. 6 písm. c/ zákona č. 453/2003 Z. z. ústredie vykonáva v druhom stupni štátnej správy správu vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni rozhoduje Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny.

Podľa § 10 ods. 1, 6 zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 312/2001 Z. z.“) vedúci služobného úradu (ďalej len „vedúci úradu“) na účely tohto zákona je služobne najvyššie predstavený všetkým zamestnancom v príslušnom služobnom úrade, ďalším zamestnancom podľa osobitného predpisu. 4d) Vedúci úradu môže byť len štátny zamestnanec v stálej štátnej službe alebo štátny zamestnanec v nominovanej štátnej službe, ak tento zákon neustanovuje inak. Vedúci úradu plní úlohy spojené s riadením a kontrolou vykonávania štátnej služby štátnymi zamestnancami v služobnom úrade, s uplatňovaním štátnozamestnaneckých vzťahov a iné úlohy, ktoré mu uloží minister alebo predstavený v politickej funkcii. Vedúci úradu v služobnom úrade uvedenom v § 7 ods. 1 písm. c/ a d/ je jeho štatutárny orgán.

Podľa § 10 ods. 8 zákona č. 312/2001 Z. z. služobný úrad po odvolaní vedúceho úradu postupuje podľa:

- a) § 40 ods. 2 písm. b/ ak ide o štátneho zamestnanca v stálej štátnej službe,
- b) ak ide o štátneho zamestnanca v nominovanej štátnej službe a štátny zamestnanec nebol trvale preložený podľa § 29 ods. 6.

Podľa § 27 písm. e/ zákona č. 312/2001 Z. z. zmena štátnozamestnaneckého pomeru je odvolanie predstaveného.

Podľa § 40 ods. 2 písm. b/ zákona č. 312/2001 Z. z. v stálej štátnej službe alebo dočasnej štátnej službe služobný úrad skončí štátnozamestnanecký pomer odvolaním aj z týchto dôvodov: nezaradenia odvolaného vedúceho úradu alebo predstaveného na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu (§ 16 ods. 3) z dôvodu, že služobný úrad takéto miesto nemá alebo sa so štátnym zamestnancom nedohodne inak, pričom sa poskytne predstavenému náhrada vo výške dvojnásobku jeho funkčného platu; vedúcemu úradu a predstavenému, ktorý bol odvolaný podľa § 31 ods. 2, sa poskytne náhrada vo výške trojnásobku jeho funkčného platu.

Podľa § 125 zákona č. 312/2001 Z. z. konanie vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru (ďalej len „konanie“) sa vzťahuje na veci týkajúce sa vzniku, zmeny a skončenia štátnozamestnaneckého pomeru. Na konanie podľa odseku 1 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, 27) ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 138 ods. 1, 4 zákona č. 312/2001 Z. z. odvolacím orgánom je vedúci úradu, ktorý rozhoduje na základe stanoviska poradnej odvolacej komisie. Rozhodnutiu o odvolaní musí predchádzať prerokovanie odvolania v poradnej odvolacej komisii.

Podľa § 165g ods. 2 zákona č. 312/2001 Z. z. u štátneho zamestnanca, ktorý bol do 31. decembra 2006 vymenovaný do funkcie štatutárneho orgánu v služobnom úrade podľa osobitného predpisu a súčasne do funkcie vedúceho úradu v tomto služobnom úrade, sa postupuje podľa predpisov platných do 31. decembra 2006.

Odvolací súd z obsahu spisového materiálu zistil, že žalobkyňa ako predstavená – riaditeľka a vedúca služobného úradu bola odvolaná z funkcie riaditeľa na základe Uznesenia Vlády č. 28 zo dňa 10.1.2007 a tento postup vykonala vláda v zmysle ustanovenia § 5 ods. 5 a § 11 zákona č. 453/2003 Z. z.. Predmetom tohto konania t. j. aj odvolacieho konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne po tom, ako bola dňom 10.1.2007 odvolaná zo svojej funkcie riaditeľky Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vládou Slovenskej republiky na základe vyššie uvedeného rozhodnutia zo dňa 10.1.2007. Napadnutým rozhodnutím nedošlo k odvolaniu žalobkyne z funkcie, ale ku skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne odvolaním ako nezaradeného odvolaného vedúceho úradu a z toho dôvodu sa krajský súd ako i odvolací súd nemohol zaoberať námietkami žalobkyne týkajúcimi sa jej odvolania vládou z funkcie riaditeľky. Žalobkyňa do odvolania z funkcie vykonávala v štátnozamestnaneckom pomere u žalovaného na základe rozhodnutia Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 1.6.2004 funkciu odborný radca – predstavená, riaditeľka Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a vedúca služobného úradu v Rožňave. Podľa ustanovenia § 5 ods. 5 zákona č. 453/2003 Z. z. v spojení s § 11 citovaného zákona došlo k jej odvolaniu z funkcie riaditeľky vládou Slovenskej republiky dňom 10.1.2007. Po odvolaní žalobkyne z funkcií žalovaný aj podľa názoru odvolacieho súdu

postupoval správne v zmysle § 165g ods. 2 zákona č. 312/2001 Z. z., pretože žalobkyňa bola vymenovaná do funkcie štatutárneho orgánu v služobnom úrade a súčasne aj do funkcie vedúcej úradu, dňom 31.12.2006, a preto v súvislosti s jej skončením štátnozamestnaneckého pomeru je potrebné postupovať podľa § 10 ods. 10 písm. b/ zákona č. 312/2001 Z. z. v znení platnom do 31.12.2006. Podľa citovaného ustanovenia služobný úrad zaradí odvolaného vedúceho podľa odseku 8 a 9 na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto, na ktoré spĺňa predpoklady podľa § 14 a na tú istú funkciu (§ 16 ods. 3), ak sa štátny zamestnanec nedohodne so služobným úradom inak. Ak služobný úrad takéto miesto nemá alebo sa so štátnym zamestnancom nedohodol inak, postupuje sa pri odvolaní podľa odseku 8 a 9 písm. b/ - e/, podľa § 40 ods. 2 písm. b/ zákona č. 312/2001 Z. z.. Novelizované znenie § 10 zákona č. 312/2001 Z. z. zrušilo už odseky 9-13 a postup v odvolaní vedúceho úradu bol zakotvený do nového znenia odseku 8, podľa ktorého služobný úrad po odvolaní vedúceho postupuje podľa § 40 ods. 2 písm. b/ ak ide o štátneho zamestnanca v stálej službe.

V danom prípade teda obidve ustanovenia pre prípad ukončenia štátnozamestnaneckého pomeru odvolaného vedúceho odkazujú na ustanovenie § 40 ods. 2 písm. b/ zákona č. 312/2001 Z. z. s tým rozdielom, že § 10 ods. 10 (v znení do 31.12.2006) priamo upravuje aj postup úradu.

Ustanovenie § 40 ods. 2 písm. b/ zákona č. 312/2001 Z. z. má rovnaký text v znení pred novelou zákona o štátnej službe s účinnosťou do 31.12.2006, ako aj po novele zákona o štátnej službe (zákonom č. 664/2006 Z. z. s účinnosťou od 1.1.2007) a upravuje dôvod skončenia štátnozamestnaneckého pomeru služobným úradom. Podľa § 40 ods. 2 písm. b/ zákona č. 312/2001 Z. z. v stálej štátnej službe alebo dočasnej štátnej službe služobný úrad skončí štátnozamestnanecký pomer odvolaním aj z dôvodu nezaradenia odvolaného vedúceho úradu alebo predstaveného na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu (§ 16 ods. 3) z dôvodu, že služobný úrad takéto miesto nemá alebo sa so štátnym zamestnancom nedohodne inak, pričom sa poskytne predstavenému náhrada vo výške dvojnásobku jeho funkčného platu, vedúcemu úradu a predstavenému, ktorý bol odvolaný podľa § 31 ods. 2 sa poskytne náhrada vo výške trojnásobku jeho funkčného platu.

Nie je opodstatnená ani námietka žalobkyne, že jej odvolaním z funkcie došlo k zmene štátnozamestnaneckého pomeru a správne orgány mali postupovať podľa § 27 písm. e/ a § 28 zákona č. 312/2001 Z. z.. Postup podľa vyššie uvedených zákonných ustanovení prichádza do úvahy v tom prípade, ak by bola žalobkyňa odvolaná z funkcie predstaveného (§ 9 zákona č. 312/2001 Z. z.), ale žalobkyňa bola odvolaná z funkcie riaditeľky (vedúcej služobného úradu, § 10 zákona č. 312/2001 Z. z.) Vládou Slovenskej republiky, kedy nedochádza k zmene štátnozamestnaneckého pomeru.

K námietke žalobkyne, že žalovaný síce písomne ponúkol žalobkyni voľné štátnozamestnanecké miesto, ale v inom odbore štátnej služby, pričom

v odbore riadenia bola funkcia samostatný radca ku dňu 10.1.2007 voľná, odvolací súd poukazuje na to, že štátnozamestnanecké miesto v tom istom odbore štátnej služby, do ktorej bola menovaná štátna zamestnankyňa zaradená t. j. 1.01 Riadenie štátnej služby a v tej istej funkcii, ktorá jej patrila, t. j. odborný radca, služobný úrad nemal (žalobkyňa opak v konaní nepreukázala), a preto nemohol žalobkyňu zaradiť na vykonávanie štátnej služby na takéto štátnozamestnanecké mieste resp. jej ho ponúknuť. Služobný úrad mal voľné štátnozamestnanecké miesto iba vo funkcii odborný radca – predstavený, vedúci osobného úradu. Žalobkyni po odvolaní Vládou ostala funkcia odborný radca. V zmysle § 30 ods. 1 zákona č. 312/2001 Z. z. „miesto predstaveného možno obsadiť trvalým preložením iného predstaveného alebo vymenovaním na základe výberového konania“, čo žalobkyňa aj podľa odvolacieho súdu nespĺňala.

Ďalšia námietka žalobkyne, že Vláda Slovenskej republiky svojim uznesením č. 28 zo dňa 10.1.2007 ju odvolala len z funkcie riaditeľky, a neodvolala ju však z funkcie vedúcej služobného úradu je taktiež neopodstatnená, keďže v zmysle § 10 ods. 6 zákona č. 312/2001 Z. z. „vedúci úradu v služobnom úrade uvedenom v § 7 ods. 1 písm. c/ a d/ je jeho štatutárny orgán“. Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa odvolaním Vládou SR z funkcie riaditeľky bola zároveň odvolaná aj z funkcie vedúcej služobného úradu.

Neopodstatnená je taktiež námietka žalobkyne týkajúca sa porušenia jej procesných práv účastníka správneho konania (§ 33 Správneho poriadku). Súd z obsahu spisového materiálu mal za preukázané, že dňa 16.1.2007 bolo v Oznámení č. DD/2007/003648 žalobkyni ponúknuté voľné štátnozamestnanecké miesto v odbore 2.11 Práca, inšpekcia práce, sociálne veci a rodina, ktoré neprijala. V tomto Oznámení bola uvedená skutočnosť, že v prípade odmietnutia voľného štátnozamestnaneckého miesta bude služobný úrad postupovať podľa § 40 ods. 2 písm. b/. Po odmietnutí ponúknutého miesta bolo vydané dňa 16.1.2007 Upovedomenie o začatí správneho konania vo veci skončenia štátnozamestnaneckého pomeru na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Rožňave č. DD/2007/003681. Ku začatiu správneho konania žalobkyňa uviedla: „K začatiu správneho konania nemám žiadne vyjadrenie“ a potvrdila to vlastnoručným podpisom dňa 16.1.2007. Neobstojí preto jej tvrdenie, že jej nebola poskytnutá primeraná lehota na vyjadrenie, nakoľko z uvedeného vyplýva, že k začatiu správneho konania žalobkyňa nemala žiadne výhrady, nevzniesla žiadne námietky, ani nemala žiadne vyjadrenie. Odvolací súd poukazuje na to, že vo svojom písomnom vyjadrení k upovedomeniu o začatí správneho konania vo veci skončenia štátnozamestnaneckého pomeru mohla žalobkyňa požiadať o poskytnutie lehoty na vyjadrenie, čo však neurobila. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že žalobkyni neboli upreté žiadne procesné práva v konaní. Žalobkyňa využila svoje právo a v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu. V druhostupňovom rozhodnutí sa žalovaný vysporiadal s dôvodmi odvolania a rozhodnutie žalovaného riadne doručil. Žalobkyňa uvedené rozhodnutie žalovaného napadla žalobou.

Napokon je neopodstatnená aj námietka žalobkyňa týkajúca sa porušenia zásad dvojinštančnosti správneho konania. Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 zákona č. 312/2001 Z. z. sa na konanie vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru vzťahuje správny poriadok, len ak tento zákon neustanovuje inak. Zákon č. 312/2001 Z. z. a nasl. ustanovenia ustanovuje postup správneho orgánu po podaní odvolania proti rozhodnutiu správneho orgánu. Podľa § 138 ods. 1 zákona č. 312/2001 Z. z. odvolacím orgánom je vedúci úradu, ktorý rozhoduje na základe stanoviska poradnej odvolacej komisie a vedúcim úradu v zmysle § 10 ods. 1 uvedeného zákona je služobne najvyšší predstavený všetkým zamestnancom v príslušnom služobnom úrade. Na základe uvedeného aj podľa názoru odvolacieho súdu je odvolacím orgánom v danom prípade riaditeľka Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Rožňave. Použitie ustanovenia § 58 ods. 1 Správneho poriadku neprichádza preto do úvahy vzhľadom na vyššie citované ustanovenie zákona č. 312/2001 Z. z..

Nepochybil preto krajský súd, keď potvrdil napadnuté rozhodnutie žalovaného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobkyne uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci. Preto napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP tak, že žalobkyni nepriznal ich náhradu, pretože nebola v tomto konaní úspešná a žalovanému preto, že mu z dôvodu neúspešného odvolania žalobkyne žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 24. septembra 2008

**JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth